

Vissza a neoliberális utópiához?

2014 január 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

„Márpedig az új baloldal világnézetnek mindmáig a jobboldalinak nevezhet? neoliberalizmus az alapja” – Pelle János írása.

Mesterházy Attila, az MSZP elnöke legutóbbi nyilatkozatában arról beszélt, hogy az október 23-i, rosszul sikerült

közös ünnepség és a bajai videobotrány után a pártja „egyfajta lefagyasztott állapotba került, ezért be kellene ülni egy id?gépbe”, és visszatérni a 19-i kongresszust megelőző napokba, hogy a világos vízióval, programmal foglalkozzanak. Szó ami szó, ennél realisabb tervet várnék a fiatal szocialista politikustól: úgy látszik, a fantáziáját túlságosan is lekötik a futószalagon gyártott hollywoodi filmek, melyek H. G. Wells Az id?gép cím?, a húszas években írt népszerű regényének ötletét dolgozzák fel fáradhatatlanul, újra meg újra, és találják fel a sci-fi éhes közönségnek.

Kérdés persze, hogy ha visszamegyünk két héttel, vagy akár tíz évvel az id?ben, megtaláljuk-e a múltban a magyar baloldalt az „világos vízióját, programját”, mellyel most sem rendelkeznek, pedig már kevesebb, mint fél év választ el bennünket a soron következő országgyűlési választásoktól. Konkrétan arról van szó, hogy milyen fejlődési irányt képzelnek el a baloldalon a magyar társadalom számára az Európai Unió keretein belül? Vannak-e perspektivikus ágazatok a hazai gazdaságban, és ha igen, az állam szerepet vállal-e ezeknek a fejlesztésében? Hogyan képzelik e baloldali pártok (az MSZP, az Együtt 2014-PM és a Demokratikus Koalíció) az állami tulajdon, a csoport (azaz az önkormányzati és a szövetkezeti) meg a magántulajdon szerepét és viszonyát az egyes szektorokban?

Minderről szinte semmit sem tudunk meg a baloldali programokból, melyeknek szerzői ízekre szedik a kétharmados többséggel kormányzó Fidesz-KDNP szerintük hosszú távon kártékony rezsicsökkentés politikáját, bírálják iparosító és „újraállamosító” törekvéseit. De senkinek sincs még gőze sem arról, mit tenne a baloldal a magyar gazdasággal, azon kívül, hogy folytatná, pontosabban újakezdené a privatizációt és a deregulációt. Hiszen „az állam rossz tulajdonos”, ami ugyanolyan nyilvánvaló bölcsesség, mint Orwell Állatfarmjában a „két láb rossz, négy láb jó” jelszó. Kedvezményekkel kecsegtetné a gyors megtérülésre vágyó, de ugyanolyan gyorsan ki is vonuló külföldi tőkét, és újfent az értésünkre adná, hogy „nincs ingyen ebéd”? Vagyis a baloldal ott folytatná a gazdaságpolitikát, ahol 2010-ben abbahagyta, és amiről maga sem tudta, hova vezet? Hiszen erről csak annyi derült ki, hogy Magyarország felzárkózási esélyeit a minimumra csökkenti. És ez nem túl biztató.

De ne legyünk azért teljesen igazságtalanok a neoliberális elveken felőtt baloldali közgazdász-politikusokkal szemben. Körvonalaztak ugyanis egy programot a rendszerváltás után, amit 2002 után is megpróbáltak megvalósítani. Úgy képelték, hogy Magyarország „a kontinens pénzügyi központjává, vagy szolgáltató központjává válhat”. Ugyanolyan, vagy hasonló, mint Szingapur. Miért is ne? Fordítsuk ki az 56-os, a lengyelekkel való szolidaritásra buzdító jelszót: „Maláj tigris utat mutat, kövessük a maláj utat!” Miért ne lehetnénk a „pénzügyi kapitalizmus” regionális gócpontja, legalábbis Közép-Európában? Hiszen Budapest, a Kárpát-medence közepén, centrális helyzete folytán ideális összekötő kapocs észak és dél, kelet és nyugat között. Rajtunk keresztül áramlik majd a tőke a minden irányban, virágzásnak indulnak a bankok, és a szolgáltató központok, sőt, a játékkaszinók is, százezer számra teremtenek majd új munkahelyeket. A pénzügyi szférában magasak a fizetések, és a kiáramló vásárlóerőt felvirágoztatják majd a boltok, dugig lesz a vendéglők, a különböző szórakozóhelyek, ami vonzza majd a turistákat a világ minden részéről... Ugye, lenyűgöző perspektíva?

Kár, hogy ebből a baloldali, neoliberális utópiából, melyet lehet, hogy a mai napig melenget Bajnai Gordon, Gyurcsány Ferenc és talán még Mesterházy Attila is, alig-alig valósult meg valami. Az utóbbi másfél évtizedben létrejött ugyan hetven-nyolcvan szolgáltató központ, főként Budapesten, melyek összesen vagy harminc-negyvenezer embert foglalkoztatnak, túlnyomó többségben fiatal, nyelvismerettel rendelkező diplomásokat. Közülük jó néhánynak a szolgáltató központban végzett munka a nemzetközi karrier előszobája is lehet, főként azoknál a nagy multinacionális cégeknél, melyek Magyarországra helyezték ki bizonyos tevékenységeiket. De ennek a szektornak a „felívelése” a 2008-ban kitört gazdasági válság miatt érezhetően megtorpant nálunk, ma már inkább csak vegetál, mint prosperál.

A magyar munkavállalók túlnyomó többségének nem változott a sorsa attól, hogy egy szerencsés kisebbség lehetőséget kapott arra, hogy a pénzügyi szolgáltatások területén felvegye a versenyt a külföldiekkel. Honfitársaink többsége nem tudta követni a példájukat, mind a lehetősége, mind a képességei hiányoztak ahhoz, hogy a saját életét vállalkozásként fogja fel, minden alkalmazkodásra kész munkavállalóvá, stressz-tűrő „gyurmaemberré” váljon. Hiába: nem vagyunk olyan elrelatívotok, s nincs annyi fizetésünk sem, hogy tartalékot képezzünk, ha megbetegszünk, vagy megöregszünk, és kiesünk a multik ördöki versenyéből. Márpedig az „új baloldal” világgépek mindmáig a jobboldalinak nevezhető neoliberalizmus az alapja – ez érezhető a mai baloldali pártokon is, elsősorban a DK és az Együtt 2014-PM, de az MSZP programján is.

A baloldali pártok jobboldali programjával most szemben áll egy jobboldalinak minősített centripárt, a Fidesz-KDNP gazdaságpolitikai szempontból baloldalinak tekinthető programja, konkrét elemekkel. Vegyes gazdaság, az energiaszektor és a közműhálózatok államosítása, korlátozott állami intervenció, rezsicsökkentés, a termelő ágazatok támogatása, fellépés a pénzügyi spekulációkkal szemben. Érdekérvényesítés az Európai Unión belül, kísérletezés a gazdasággal. A sikerre persze nincs garancia, hiszen sok múlik a nemzetközi környezeten. De a közvélemény-kutatások jelenlegi állása szerint úgy tűnik, a magyar választóknak ez az „unortodox” gazdaságpolitika még mindig vonzóbb a már egyszer megtapasztalt újbaloldali-neoliberális utópiánál.

www.hetivalasz.hu - Pelle János

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalátról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló